

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 września 2016r. skierowanym przeciwko J. J. (1), P. J. zniósł o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z dniem wniesienia pozwu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strony pozostają w związku małżeńskim od dnia 13 lutego 1988r. i w trakcie jego trwania nie zawierały umowy majątkowej małżeńskiej. Od dnia 3 marca 2016r. strony nie mieszkają razem, powód wyprowadził się i od tego czasu strony pozostają w faktycznej separacji. Przyczyną wyprowadzki powoda było sprowokowanie awantury przez pozwaną, a następnie bezpodstawne wezwanie przez nią Policji z uwagi na rzekome znęcanie się psychicznie i fizyczne. Zarówno powód jak i pozwana prowadzą działalność gospodarczą: pod firmą (...) w C. przy ul. (...) – P. J., natomiast pozwana pod firmą (...) w K. przy ul. (...) 4. Do połowy 2015r. strony w miarę zgodnie współpracowały w zarządzie wspólnym majątkiem. Od pewnego jednak czasu do powoda docierały sygnały i nieregulowaniu faktur przez pozwaną, co naraziło powoda na powstanie po jego stronie nieuzasadnionych zobowiązań i utratę dobrego imienia firmy. Ostatecznie doszło do częściowego zablokowania pracy firm powoda i pozwanej wskutek nieregulowania przez pozwaną zobowiązań wobec strategicznego partnera w Niemczech, firmy (...). Strony nie potrafią się porozumieć co do zarządu wspólnym majątkiem, co przejawia się z jednej strony żądaniem do przekształcenia działalności powoda w spółkę i obciążenia nowo powstałej spółki kredytem w celu uregulowania własnych zobowiązań. Jednocześnie pozwana nie wyraża zgody na zaciągnięcie kredytu przez powoda, co w przypadku zakupu sprzętu okulistycznego spowodowało konieczność zrezygnowania z oferty kredytowej i skorzystania z leasingu – powodując zwiększenie kosztów tej koniecznej inwestycji o 40.000,00zł. W piśmie z dnia 24 maja 2016r., powód zwrócił się do pozwanej z propozycją ustanowienia rozdzielnosci majątkowej w drodze umowy przed notariuszem. Pomimo zaproponowanych trzech terminów do wyboru, pozwana nie zareagowała na skierowane do niej pismo.

W związku stron nastąpił trwały i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego. Mimo pozostawania w ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej, faktycznie każda ze stron zarządza tą częścią majątku wspólnego, która stanowi dochód każdego z małżonków. Powód obawia się też, że pozwana będzie zaciągać bez jego wiedzy i zgody zobowiązania, za które powód może ponosić odpowiedzialność. Brak współpracy gospodarczej blokuje również powodowi możliwość rozwoju firmy przy wykorzystaniu finansowania obcego. Wobec powyższego, w ocenie powoda zachodzą okoliczności uniemożliwiające stronom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i stwarzające zagrożenie interesów majątkowych powoda, ale również strony pozwanej, uznać więc należy, że istnieją ważne powody stanowiące przesłankę ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej z dniem wniesienia pozwu.

W odpowiedzi na pozew (k.24), pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu prezentowanego stanowiska wskazał, iż nie zgadza się z twierdzeniami pozwu. Wbrew bowiem argumentom powoda, działalność pod firmą (...), nigdy nie była prowadzona przez pozwaną samodzielnie. Małżonkowie zawsze współpracowali w zakresie prowadzonych przez nich działalności. Przyjętą w ww. firmie praktyką było, iż powód kontaktował się z klientami firmy, prowadził wszelkie rozmowy z kontrahentami oraz negocjował warunki umów, a następnie pozwana wystawiała faktury, które były regulowane przez powoda w formie przelewu ze środków wspólnych, uzyskiwanych z obu działalności gospodarczych stron. Ponieważ firmy stron prosperowały dobrze, w 2013r. strony wspólnie podjęły decyzję o dalszym rozwoju firmy i w dniu 7 stycznia 2013r. pozwana zawarła z (...) umowę o kredyt inwestycyjny, który został przeznaczony na sfinansowanie kosztów związanych z przebudową i zmianą sposobu użytkowania budynku położonego w C. przy ul. (...), w której obecnie powód prowadzi szpital i poradnię specjalistyczną. Ze środków uzyskanych z działalności, strony zakupiły sprzęt okulistyczny, z którego obecnie korzysta powód.

Pozwana nigdy nie traktowała wyprowadzki powoda jako faktycznego, ostatecznego rozstania stron, ponieważ już wcześniej, na dłużej powód opuszczał dom rodzinny.

Pełnomocnik pozwanej wskazał, iż przyjętą praktyką było, że to powód kontaktował się ze wszystkimi kontrahentami i negocjował warunki umów, a więc również firmą (...). To również powód w ramach współpracy w prowadzeniu

działalności gospodarczej, dokonywał wszelkich płatności w jej imieniu. Pozwana zaprzeczyła jakoby posiadała środki na spłacenie ww. zadłużenia, bowiem w tym samym czasie zobowiązana była równolegle do spłacenia comiesięcznej raty kredytu inwestycyjnego oraz zobowiązań podatkowych. Pozwana spłacając regularnie zobowiązania wobec banku i informując powoda o braku środków na zapłatę zobowiązań wobec (...) – które to zobowiązania zaciągał powód – działała racjonalnie i w pełni transparentnie wobec powoda. Podkreślono, iż to powód koordynuje, prowadzi i reprezentuje na zewnątrz zarówno swoją działalność, jak i działalność firmy pozwanej. Powód korzysta z urządzeń zakupionych na działalność pozwanej i czerpie z tego zyski. Wskazano nadto, iż ważnym powodem uzasadniającym ustanowienie rozdzielności majątkowej jest taka separacja faktyczna małżonków, która zagraża interesom majątkowym jednego lub obu stron. Powód ograniczył się wyłącznie do sytuacji jednorazowego nie uregulowania faktury przez pozwaną, co miało doprowadzić do częściowego zablokowania prac firmy powoda wobec strategicznego kontrahenta. Pozwana wskazała również, iż nie skorzystanie przez powoda z oferty kredytowej i skorzystanie z leasingu, co podniosło koszty inwestycji o 40.000,00zł, nie było związane z jej bezzasadnym postępowaniem, albowiem nie miała obowiązku wyrażania zgody na zaciągnięcie kolejnego kredytu na rozwój działalności pozwanego, w sytuacji gdy do spłaty pozostaje jeszcze kredyt inwestycyjny o wartości ponad 4 milionów złotych. Odmawiając zgody na kolejny kredyt, pozwana kierowała się chęcią utrzymania majątku rodziny i obawą przed zbytnim zadłużeniem. Wskazano ponadto, iż nie stanowi przesłanki do ustanowienia rozdzielności majątkowej obawa, że pozwana w związku z prowadzeniem działalności będzie bez wiedzy i zgody powoda zaciągać zobowiązania, za które powód będzie ponosił odpowiedzialność.

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2017r. (k.229v), Prokurator Prokuratury Rejonowej w Chorzowie – M. S. zgłosił swój udział w sprawie. Na rozprawie w dniu 8 marca 2017r. (k.247v), Prokurator wniósł o uwzględnienie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. i P. J. zawarli związek małżeński w dniu 13 lutego 1988r. w C. (k.9). Do dnia dzisiejszego w małżeństwie nie orzekano rozwodu ani separacji. W związku ww. obowiązuje ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej.

Na skutek konfliktu pomiędzy małżonkami, od 24 marca 2016r. strony zamieszkują oddzielnie.

P. i J. J. (1) posiadają dwa wspólne rachunki bankowe w banku (...) S.A. pod nazwą „P. z kredytem odnawialnym” oraz w banku (...) Bank (...) S.A. Pozwana posiada również dwa rachunki bankowe założone w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą L. - (...). J. J. (1) tj. rachunek bankowy w Banku (...) S.A. oraz (...) Bank (...) S.A. (powstały w związku z zaciągniętym kredytem inwestycyjnym), do których powód nie posiada pełnomocnictwa. Powód jest posiadaczem prywatnego rachunku bankowego w (...) Bank (...) S.A. (odrębnego od ww.), do którego pozwana posiada pełnomocnictwo.

W ramach wspólności majątkowej małżeńskiej powód i pozwana są właścicielami nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w K. przy ul. (...) oraz nieruchomości gruntowej znajdującej się w C. przy ul. (...), zabudowanej budynkiem, w którym powód prowadzi działalność O., a także nieruchomości gruntowej niezabudowanej, położonej w Nowym C.. Strony posiadają również motorówkę i samochód osobowy marki T. (...), z którego obecnie korzysta pozwana.

P. J. lat 53, lekarz, z małżeństwa z pozwaną ma jednego 26 - letniego syna, który mieszka oddzielnie.

Powód w latach 90 prowadził gabinet okulistyczny, który funkcjonował jako jednoosobowa działalność gospodarcza pod nazwą (...) P. J.. Działalność ta była zarejestrowana na powoda od 8 listopada 1994r. (k.10). W dniu 1 kwietnia 1996r. do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wpisana została działalność pod nazwą J. J. (1) Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej L. - (...). Centrum (...) (k.12).

Powód nie informował pozwanej o szczegółach rozmów ze swoimi kontrahentami, zależało mu bowiem na tym by wybierać najlepsze produkty, a pozwana na soczewkach się nie znała. Powód zapewniał finansowanie kontraktów.

Czasami udzielał pozwanej ogólnych informacji, o rozmowach z kontrahentami. Ponieważ jednak były to umowy wieloletnie, pozwana o nich wiedziała.

W dniu 3 marca 2011r. w Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowana została spółka komandytowa powoda pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprzęt medyczny spółka komandytowa (k.208). Małżonkowie założyli również drugą działalność pod nazwą (...), którą prowadziła pozwana i na którą ww. działalność została zarejestrowana.

Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa wpisana została do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 1 marca 2011r. (k.211). Przekształcenie firm w spółki proponował księgowy ze względów podatkowych. Sugerował, że kredyt inwestycyjny, nie powinien być wzięty na osobę fizyczną.

Spółki (...), których współwłaścicielem jest powód, zostały faktycznie założone i wpisane do KRS, co zdaniem powoda miało na celu wyłącznie zabezpieczenie przed upadłością i utratą majątku, rzeczywiście jednak spółki te nie funkcjonują w obrocie. Oprócz spółek każda ze stron ma zarejestrowaną działalność na własny rachunek. Powód posiada filię swojej firmy (...) w S., która działa od 2-3 lat.

Od samego początku w obu firmach stron, pozwana zajmowała się płatnościami i czynnościami administracyjnymi, powód przyjmował pacjentów. Prowadził też rozmowy z firmami dostarczającymi materiały medyczne, oraz inne ustalenia z kontrahentami. Umowy podpisywane były raz przez powoda, raz przez pozwaną.

Współpraca w ww. formie pomiędzy firmami stron, w ocenie powoda, miała miejsce do marca 2016 roku, kiedy powód zaczął dostawać wezwania do zapłaty za wystawione faktury. Było to kilka faktur, które nie były płacone od roku. Łączna kwota zaległości wynosiła 140.000,00zł (k.14, 15, 74). Nie zapłacone faktury, dotyczyły kontrahenta strategicznego firmy (...).

W okresie od marca 2016r., a przynajmniej do czerwca 2016r. powód zajmował się leczeniem pacjentów, natomiast pozwana sprawami pracowniczymi. Powód zajmował się też zamawianiem soczewek i stroną medyczną oraz decydował o wszystkich sprawach dotyczących pozwanej. Część pieniędzy za soczewki kierowana była na konto, którym dysponował powód. Kontakty z kontrahentami w zakresie zamawiania soczewek, należały do powoda. Kluczowe decyzje dotyczące firmy podejmował powód, decydował o ewentualnym przedłużaniu umów, pozwana jedynie podpisywała dokumenty.

Dopóki pozwana miała wpływy ze swej działalności opłacała faktury sama, gdy powód przeniósł działalność do C., a pozwana nie miała wpływów, przestała regulować należności i robił to powód. Pieniądze wpływające w ramach refundacji z NFZ pozwana przeznaczała na regulowanie należności, część wpływów do firmy fakturowanych w L. (...) przejmował powód (zeznania świadka J. Ż. – k.92v).

Powód nie zaciąga kredytów bankowych, unikając w ten sposób płacenia odsetek. Pożyczki jakie obecnie ma dotyczą pożyczek od kontrahentów. Niezależnie od powyższego, nie zaciąga zobowiązań kredytowych wobec braku zgody pozwanej.

W dniu 31 marca 2015r. pozwany zawarł umowę leasingu finansowego na kwotę 286.111,11zł netto, na zakup tomografu okulistycznego T. D. O.- 1 T. (...) (k.73, 99- 108).

W dniu 23 listopada 2016r. powód podpisał zgodę na kredyt obrotowy zaciągnięty przez firmę pozwanej (k.194-199), podobnie jak to miało miejsce z kredytem inwestycyjnym z 2013r. i aneksem z 2014r.

Powód obecnie mieszka w dyżurce lekarskiej firmy w C., mieszkanie w którym zamieszkiwała pozwana zostało подарowane synowi stron. Mieszkanie to jest obciążone kredytem, który spłaca powód.

Pozwana – jako osoba prowadząca działalność gospodarczą - zaciągnęła w dniu 7 stycznia 2013r. kredyt inwestycyjny w (...) na kwotę 2.980.000,00zł, który został przeznaczony na wyposażenie firmy powoda w C. przy ul. (...)

i wykończenie budynku (k.36 – 47). Kredyt ten obecnie spłaca powód. Budowa ww. budynku była rozpoczęta ze środków własnych, które były dochodem firm obu stron. Decyzję o zaciągnięciu ww. kredytu podjął powód, albowiem stanął przed wyborem zaciągnięcia kredytu w celu ugruntowania pozycji na rynku tego rodzaju usług albo zakończeniem działalności z uwagi na działania konkurencji. W tamtym czasie pozwana miała większe obroty więc kredyt został zaciągnięty na jej firmę. W dniu 3 marca 2014r. strony podpisały aneks nr (...) do ww. umowy, na mocy którego pozwanej jako kredytobiorcy udzielono kredytu na kwotę 4.616.000,00zł z przeznaczeniem na rozbudowę i przebudowę, prace wykończeniowe, zakup urządzeń oraz zmianę sposobu użytkowania budynku przy ul. (...) w C.. Na zaciągnięty kredyt powód ponownie udzielił poręczenia wekslowego (k.48-60). Na dzień 8 lutego 2017r. spłata kredytu przebiegała regularnie, a całkowite zadłużenie na dzień 1 marca (...). wynosiło 3.831.017,29zł. Ustalona wysokość rat od stycznia 2017r. do grudnia 2027r. wynosi malejąco od 43.284,02 do 28.602,19zł (k.187 – 192, 245).

Powód nie był w stanie w trakcie postępowania określić czy obecnie jego działalność przynosi dochody, albowiem stale spłaca zaległości z poprzednich lat (zeznania powoda - k.150v, 229v).

J. J. (1), lat 53, biolog, mieszka zarówno u swojej matki jak i w domu stanowiącym współwłasność z powodem. Domy położone są naprzeciwko, matka ww. ma 85 lat i nie może mieszkać sama. Gdy przychodzi jakaś korespondencja do powoda na adres domowy, pozwana informuje męża, że ma ją odebrać. Przekazuje też mężowi rachunki za media, które dotyczą firmy przy ul. (...). Pozwana sama pokrywa koszty związane z utrzymaniem własnym oraz opłatą rachunków.

Zaciągnięcie kredytu inwestycyjnego w 2013r. możliwe było po spłacie wcześniejszego kredytu zaciągniętego na budynek w C.. Hipoteka nieruchomości musiała być czysta. Rozliczenie tego kredytu nastąpiło przed udzieleniem kredytu inwestycyjnego. Zaciągnięty następnie został kredyt w (...) pod zastaw innych nieruchomości tj. domu w K., działki w Nowym C. oraz domu rodzinnego powoda przy ul. (...) w C..

W czerwcu 2015r. dochód z firmy pozwanej wyniósł 20.000,00zł, a rata kredytu inwestycyjnego 50.000,00zł. W listopadzie wpływy z NFZ wyniosły 34.000,00zł i do tych pieniędzy pozwana ma dostęp. Przychód łącznie wyniósł 84.000,00zł z czego 50.000,00zł zabrał powód.

Firma pozwanej jest fizycznie zarejestrowana w K. i w C.. W K. jednak w tej chwili nie jest wykonywana żadna działalność, gdyż powód zabrał sprzęt, a pacjenci przyjmowani są w C.. Pracownicy firmy pozwanej zatrudnieni są w C.. Powód obsługuje pacjentów dobierając soczewki. Wszystkie zaliczki, płatności deponowane są u powoda w firmie. Do pozwanej wpływają jedynie pieniądze z NFZ. Pozwana porozumiewa się z mężem w kwestiach dotyczących działalności gospodarczej, z udziałem księgowego.

Zgodnie z ustaleniami pomiędzy stronami, działalność medyczna miała być wykonywana przez firmę powoda, a firma pozwanej miała zajmować się wynajmem pomieszczeń, taka strategia przedstawiona została w banku. Budynek przy ul. (...), częściowo stoi jeszcze pusty, nie jest dokończona część szpitalna. Działa część pomieszczeń biurowych i hotelowych, gdzie pozwany urządził swoje mieszkanie. Budynek ma około 4000m² powierzchni.

Pozwana angażowała się w prowadzenie działalności, wykonując wszystkie prace poza usługami medycznymi, z kontrahentami kontaktował się powód, który też zajmował się zamawianiem soczewek. Przedstawiciele firm przyjeżdżali do firmy lub spotykali się na sympozjach, kontaktowali się zawsze bezpośrednio z powodem. Pozwana regulowała płatności wynikające z przedstawionych przez nich faktury, z pieniędzy wpływających na rachunki obu firm.

Obecnie firma pozwanej nie przynosi praktycznie żadnych zysków. Wszystkie wpływy przeznaczone są na opłatę VAT-u i podatku dochodowego. Pozwana zatrudnia kilka osób i musi zabezpieczyć pieniądze na wypłaty.

Strony nie posiadają zadłużenia w Urzędzie Skarbowym (k.240).

W dniu 9 września 2016r. pozwana dokonała przelewu na kwotę 5.043,00zł na rachunek firmy (...), która wykonywała reklamę firmy powoda (k.193). Przelewu pozwana dokonała po rozmowie z synem (zeznania J. J. (1) – k.151v). W dniu 23 listopada 2016r. (k.194) pozwana zaciągnęła kredyt w Banku (...) na kwotę 100.000,00zł, który to kredyt powód poręczył.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań P. J. i J. J. (1), zeznań świadków A. P. i B. R. i J. Ż., odpisu skróconego aktu małżeństwa stron, wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, umowy kredytu inwestycyjnego (...) z dnia 7 stycznia 2013r. oraz aneksu do umowy kredytu, dokumentacji dotyczącej wydatków i płatności stron, wyciągów bankowych stron, umowy leasingu finansowego z dnia 31 marca 2015r., wyciągów z Krajowego Rejestru Sądowego, informacji Urzędu Skarbowego, informacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz pozostałej dokumentacji dołączonej do akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 31 §1 k.r.io., z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa, obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego małżonków. Do majątku wspólnego należą w szczególności pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków (art. 31 §2 pkt 1 k.r. i o.).

W świetle 52 §1 k.r. i o., z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. W wyjątkowych wypadkach Sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu (art. 52 §2 k.r. i o.).

Ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najpełniej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny.

Przez ważne powody natomiast, dające podstawę do zniesienia tej wspólności, przyjęło się w doktrynie i judykaturze rozumieć wytworzenie takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny (wyrok SN z dnia 31 stycznia 2003r. IV CKN 1710/00). Tak więc przez ważne powody należy rozumieć takie okoliczności, które sprawiają że wspólność majątkowa nie służy dobru małżonków i dobru założonej przez nich rodziny, a nawet prowadzi do sytuacji sprzecznej z zasadami prawa rodzinnego.

Przez ważne powody, dające podstawę do zniesienia wspólności majątkowej należy rozumieć m.in. sytuacje powstałe wskutek zachowania jednego z małżonków polegającego na trwonieniu majątku wspólnego, hulaszczym trybie życia, alkoholizmie, rażącej niegospodarności, uchylaniu się od pomnażania i utrzymywania substancji majątku wspólnego albo też zatrzymaniu tego majątku wyłącznie dla siebie i niedopuszczeniu współmałżonka do korzystania z niego.

Początkowo uznawano, iż separacja faktyczna małżonków, bez wnikania w skutki natury majątkowej, jakie ona wywołuje, jest wystarczającym powodem uzasadniającym ustanowienie rozdzielnosci majątkowej (wyrok SN z dnia 6 listopada 1972r. III CRN 250/72 OSNC 1973/113, uchwała z dnia 28 maja 1973r, III CZP 26/73 OSNC 1974/65). Prowadziło to w konsekwencji do utożsamiania „ważnych powodów” z przyczynami orzeczenia np. rozwodu. Dlatego w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 maja 1997r. (III CKN 51/97 OSNC 1997, poz. 194) Sąd Najwyższy stwierdził, iż rozkład pożycia, chociaż może mieć reperkusje w sferze stosunków majątkowych, dotyczy relacji osobistych między małżonkami, natomiast sprawy o zniesienie wspólności majątkowej małżeńskiej są sprawami majątkowymi.

Włączenie w zakres badania ważnych powodów zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej, kwestii rozkładu pożycia, grozi skupieniem uwagi Sądu na drobiazgowych badaniach faktów z zakresu osobistych relacji małżonków,

zamiast skoncentrowania się na problemach natury majątkowej, istotnych sprawach, o których mowa w art. 52 k.r.i o. Sąd Najwyższy przyjął zatem, iż ważnym powodem zniesienia przez Sąd, wspólności majątkowej małżeńskiej jest separacja faktyczna małżonków, ale tylko ta uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i zarazem stwarzająca zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków, przy czym do jej ustalenia jest obojętne, czy zachodzi zupełny i trwały rozkład pożycia małżeńskiego.

Tak więc w sprawach z powództwa wywiedzionego z art. 52 §1 i 2 k.r. i o., relacje osobiste istniejące między małżonkami, czy też aspekty rodzinno – prawne istniejących pomiędzy nimi stosunków, nie mogą w sposób znaczący przesądzać o istnieniu ważnych powodów zniesienia wspólności majątkowej, gdyż mogłoby to prowadzić do nieuzasadnionego utożsamiania ważnych powodów w rozumieniu art. 52 §1 k.r.i.o. z przyczynami rozvodu lub separacji, do orzeczenia których wystarczy zupełny rozkład pożycia małżeńskiego (por. wyrok SN z dnia 13 stycznia 2000r. II CKN 1070/98).

Na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia istnienia ważnych powodów w rozumieniu art.52 §1 k.r. i o. uzasadniających ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej. W ocenie Sądu powód nie udowodnił, że wskazane wyżej przesłanki z art. 52 k.r i o. we wskazanym wyżej rozumieniu w niniejszej sprawie zaistniały.

Bezspornym w sprawie jest okoliczność oddzielnego zamieszkiwania małżonków i pozostawiania stron w separacji faktycznej.

Sporną natomiast pomiędzy stronami była kwestia skutków separacji małżonków dla ich wspólnych i osobistych interesów majątkowych oraz dla dobra założonej rodziny.

W ocenie Sądu w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały ważne powody, które uzasadniałyby zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej. W szczególności powód nie wykazał aby zaistniały po stronie pozwanej rażąco zachowania polegające na trwonieniu majątku wspólnego, hulawczym trybie życia, alkoholizmie, rażącej niegospodarności, uchylaniu się od pomnażania i utrzymywania substancji majątku wspólnego.

Bezspornym pozostaje również, iż strony w skromnym zakresie lecz kontaktują się ze sobą w sprawach dotyczących majątku wspólnego. Ten stan nie skutkuje jednak w ocenie Sądu brakiem możliwości lub znacznym utrudnieniem współdziałania im w zarządzie majątkiem wspólnym. Powód nie wykazał aby pozwana poprzez swoje działania świadomie i celowo utrudniała współdziałanie w sferze majątkowej i aby brak kontaktu uniemożliwił mu lub znacznie utrudniał zarządzanie ich wspólnym majątkiem, a w szczególności tą jego częścią, która związana jest z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą w ramach firmy (...).

Powód wskazał w pozwie, iż obawia się zaciągnięcia przez pozwaną zobowiązań kredytowych bez jego wiedzy i zgody, za które on będzie ponosił odpowiedzialność, a brak współpracy w zarządzie majątkiem wspólnym utrudnia mu prowadzenie firmy. Ustalenia poczynione w trakcie postępowania przeczą takiemu stanowi rzeczy, a działania pozwanej nie są nacechowane niekorzystnie tak w zakresie zarządu majątkiem wspólnym czy też dla funkcjonowania firm obu stron. Potwierdzeniem tego jest sprzeciw pozwanej w zakresie zaciągnięcia kolejnego kredytu i podpisanie w konsekwencji przez powoda umowy leasingu finansowego. W ocenie Sądu stanowisko pozwanej oponentującej przeciwko powiększaniu zadłużenia w sytuacji gdy raty tylko kredytu inwestycyjnego sięgają miesięcznie kilkudziesięciu tysięcy złotych, zaprzecza obawom powoda.

Zwrócić należy uwagę, iż powód nie tylko nie wykazał Sądowi szczegółowo jakie są jego miesięczne obroty i jaki jest aktualny stan prowadzonej przez niego firmy zasłaniając się niewiedzą w tym zakresie, ale też pomimo zobowiązania Sądu nie złożył wszystkich żądanych dokumentów. Niezależnie od tego stwierdzić należy, iż kondycja finansowa powoda, pomimo znacznego obciążenia kredytowego jest dobra. Powód regularnie opłaca wszystkie zobowiązania kredytowe obciążające obojga małżonków, prowadzi firmę w C. i w filii w S., a wszelkie zobowiązania regulowane są terminowo. Istotnym pozostaje, iż kredyt inwestycyjny ze stycznia 2013r. zaciągnięty został przez pozwaną i poręczony

przez powoda na potrzeby jego działalności, a zatem to powód wyłącznie korzysta z nieruchomości i środków trwałych zakupionych ze środków kredytowych, na które (m.in.) pozwana zaciągnęła zobowiązanie.

Powód upatrywał również podstawy do ustanowienia rozdzielności majątkowej w fakcie powstania separacji faktycznej w marcu 2016r. Fakt braku wspólnego zamieszkania nie stanowi jednakże wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa, albowiem po ww. dacie strony jak dotychczas prosperowały tak w zakresie wszelkich płatności jak i funkcjonowania firm, co potwierdziła świadek J. Ż.. Powód zajmował się leczeniem pacjentów, a pozwana sprawami pracowniczymi. P. J. zajmował się również zamawianiem soczewek i całą oprawą medyczną, decydował też o wszystkich sprawach dotyczących pozwanej, prowadził rozmowy z kontrahentami. Kolejno w dniu 9 września 2016r. pozwana sfinansowała reklamę firmy powoda, czemu powód nie zaprzeczył, ponownie zasłaniając się niewiedzą. Wreszcie zwrócić należy uwagę iż dnia 23 listopada 2016r. (a więc już po wniesieniu pozwu) pozwana zaciągnęła kredyt w Banku (...) na kwotę 1000.000,00zł, który to kredyt powód ponownie poręczył.

Wskazane wyżej okoliczności w ocenie Sądu świadczą o tym, iż pomimo odmiennych oczekiwań w zakresie współdziałania majątkiem wspólnym, strony w dalszym ciągu (wobec licznych i wysokich zobowiązań) w pewnym zakresie działają wspólnie i poprzez podejmowane działania oboje dążą do spłaty zobowiązań i jednocześnie nie przyczyniają się do nieuzasadnionego obciążenia majątku rodziny.

W przeciwieństwie do powoda, wpływy z prowadzonej przez pozwaną działalności są obecnie daleko niższe niż kiedyś i niższe od dochodów uzyskiwanych przez powoda, zatem wobec braku niewłaściwych zachowań ze strony pozwanej i nie potwierdzonych obaw powoda, brak jest podstaw do ustanowienia rozdzielności majątkowej zwłaszcza, że mogłoby to się odbić niekorzystnie na jej sytuacji finansowej.

Każda ze stron w ramach swoich możliwości finansowych mimo, że nie utrzymują ze sobą regularnych kontaktów, prawidłowo zarządza majątkiem wspólnym. Jak wynika z materiału procesowego decyzje finansowe powoda i pozwanej nie powodują narastania zadłużenia i następnie zbędnego obciążenia długami wspólnej masy majątkowej – co jest bardzo istotnym elementem dotychczasowych rozrządzeń finansowych.

Sam fakt pozostawania w separacji faktycznej, nie powoduje iż niemożliwy jest przez współmałżonków zarząd majątkiem wspólnym. Każdy z małżonków uzyskuje dochody, które przeznacza na koszty utrzymania siebie i majątku wspólnego, a także spłaca inne zobowiązania. W ocenie Sądu ustanowienie rozdzielności majątkowej, jak się tego domaga powód nie będzie służyło dobru rodziny i może przyczynić się do pogorszenia sytuacji materialnej pozwanej.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych Sąd stwierdził, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki w rozumieniu art. 52 § 1 krio i brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu ustanowienia rozdzielności majątkowej pomiędzy małżonkami. W konsekwencji Sąd powództwo w całości oddalił jako nieuzasadnione z podanych wyżej przyczyn, a na podstawie §4 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. 2015.1800 t.j.) w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 720,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.